

tuationen. Ærede Medlemmer vil erindre, at saavel Venstre som de Konservative i sin Tid indtog dette Standpunkt, og Brændselsnævnets Formand har netop ogsaa betonet overfor mig paa den Dato, jeg før nævnte, da han havde en Konference med mig, at ogsaa han, efter som Forholdene havde artet sig siden da, navnlig efter som Vejrliget var blevet, og efter som det var gaaet med hele Tørveproduktionen, maatte sige, han saa væsentlig anderledes paa det hele; han saa nu mildere paa det Modsætningsforhold, der var til Stede den Gang, end han gjorde den Gang.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen talte om den Tid, der var forpasset ved, at dette Forslag havde faaet en unægtelig sendrægtig Behandling oppe i Landstinget. Jeg vil bede det ærede Medlem henholde sig til den rigtige Adresse. Naar det ærede Medlem læser Forhandlingerne i Landstinget igennem, vil han se, at da Striden om Maksimalprisen var afgjort, sagde den daværende Indenrigsminister, Hr. Rode, der jo ikke var tilfreds med den Afgørelse, Landstinget havde truffet, at efter at det var sket, maatte han ganske forbeholde sig hele Stillingen overfor det Lovforslag, der nu forelaa, navnlig Brændselsnævnets Stilling, o. s. v. Naar en Minister staar op og erklærer om et Lovforslag, som han selv har fremsat, at nu vil man ganske forbeholde sig sine Raadgiveres Stilling og dermed sin egen til hele denne Sag, er det ganske naturligt, at man ikke, naar Udvalget kommer sammen, tager ivrigt fat paa Arbejdet, nej, saa venter man naturligvis paa Besked med Hensyn til det Forbehold, der er taget. Denne Besked fik Udvalget igennem de Udtalelser, der fremkom fra min Side, efter at jeg havde konfereret med Brændselsnævnets Formand, og hvori jeg udtrykte den samme Opfattelse af Sagens Betydning, som jeg har udtrykt her i Dag: at jeg i al Almindelighed ikke kan bestride, at dette Lovforslag kan faa Betydning indirekte i et eller andet Tilfælde, og derfor ikke har fundet nogen Anledning til at modsætte mig dets Gang gennem Rigsdagen.

Olufson: Det ærede Medlem Hr. Westergaard udtalte, at det var et stort Held, at Maksimalprisen var ophævet, og jeg forstaar meget godt denne Udtalelse, thi netop det ærede Medlem har det allerstørste Ansvar for, at Maksimalprisen blev ophævet, et Ansvar, som han ganske sikkert let kan bære overfor Producenterne, medens jeg derimod ikke er sikker paa, at Forbru-

gerne vil være saa glade ved Hr. Westergaard i den kommende Tid. Men sammen med Maksimalprisen gled der noget andet bort, der efter min Mening er af den væsentligste Betydning ved denne Sag: al Kontrol med vor hjemlige Produktion og det hjemlige Forbrug er glippet. Den blev taget ud af Hænderne paa Brændselsnævnet, og derfor staar vi i det, som vi staar i det i Dag; hvor Hr. Westergaard staar op og siger, han „tror“; han har talt med enkelte Mænd hist og her, og paa disse Udtalelser bygger han hele sin Tillid til vor Brændselsforsyning i den kommende Vinter, det gør han paa en Tid, der er saa vanskelig som ingen Sinds tidligere. Hvis Hr. Westergaard vilde bruge samme Maalestok med Hensyn til vor Brødforsyning, er jeg sikker paa, at han vilde berede den højterede Indenrigsminister adskillige Vanskeligheder. Jeg er ogsaa sikker paa, at der vil blive adskillig Vanskelighed i den kommende Vinter, netop fordi Industrien, hvad Hr. Westergaard sikkert ved, skønt han synes at ville lade uvidende herom, har opkøbt Tørv i en ganske anden Udstrækning end tidligere. Jeg kan med Hensyn til en enkelt Industri herhjemme, Cementindustrien, nævne, at medens den tidligere saa godt som ingen Tørv har brugt, har den i denne Sæson købt al den Tørv, den overhovedet har kunnet faa.

Lige som Hr. Westergaard ikke havde fast Grund under Fødderne i dette Spørgsmaal, saaledes havde han det heller ikke i de Paastande, han fremsatte med Hensyn til Arbejderne. Han kom ganske vist med en Udtalelse, der skulde støtte hans Paastand om, at hvis der blev Tørvemangel til Vinter, vilde det i høj Grad være de ulovlige Strejkers Skyld, idet han sagde, at han havde talt med en Tørvfabrikant, der allerede den 29. Maj havde haft 5 ulovlige Strejker. Nu har jeg noget Kendskab til vedkommende Tørvfabrikant og ved, at han er ikke af dem, som man altid tager alvorligt. Denne Udtalelse til Hr. Westergaard hørte jeg netop samtidig, men jeg var ikke helt sikker paa, om der ikke den Gang blev drejet Hr. Westergaard en rigtig god Knap. Men han har nu hørt denne Udtalelse, og saa kommer han og fortæller om de mange Strejker og Arbejdsuroligheder; Hr. Westergaard nævner imidlertid ikke et eneste Eksempel paa, at der har været uberettigede Strejker. Der er ingen Realiteter bag hans Ord, men alligevel mener Hr. Westergaard sammen med sit Parti, at Brændselsforsyningen for den kommende Vinter er i god